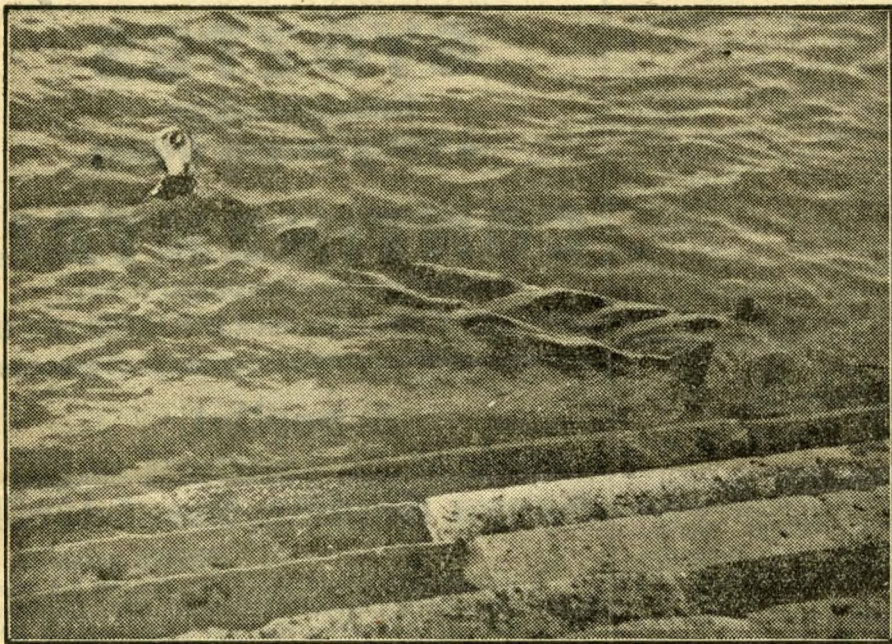

Halott sofőrrel zuhant a Dunába a BO 687-es kéktaxi?

Eszméletét veszlette vagy szív- szélhűdést kapott a kormány- kerék mellett a Margithídon robogó autó sofőrje

Kiemelték a halálautó roncsát a Duna iszapjából. A kocsiban csak Taska János sofőr ült, akinek holttestét megtalálták az autórönsban — A sofőr utolsó útja előtt gyomor- és szívájaldalmakról panaszkodott

Taska János sofőr holtteste a part szélén

(Saját tudósítónktól.) Szombaton kiemelték a Dunából a BO. 687-es kéktaxit, megállapították, hogy a példa nélkül álló katasztrófának csak egy áldozata volt, a sofőr, aki valószínűleg szív-
szélhűdést, vagy szívrohamot kapott a Margithídon és

már eszméletlen volt, amikor autójával belezuhant a Dunába. Ezzel a rendőri nyomozás első része be is fejeződött: a boncolás fog végleg világosságot deríteni a katasztrófa eddig még hiányos néhány pontjára.

A bűvár a mélyben ráhurkolja a láncot az elsüllyedt autó kerekeire

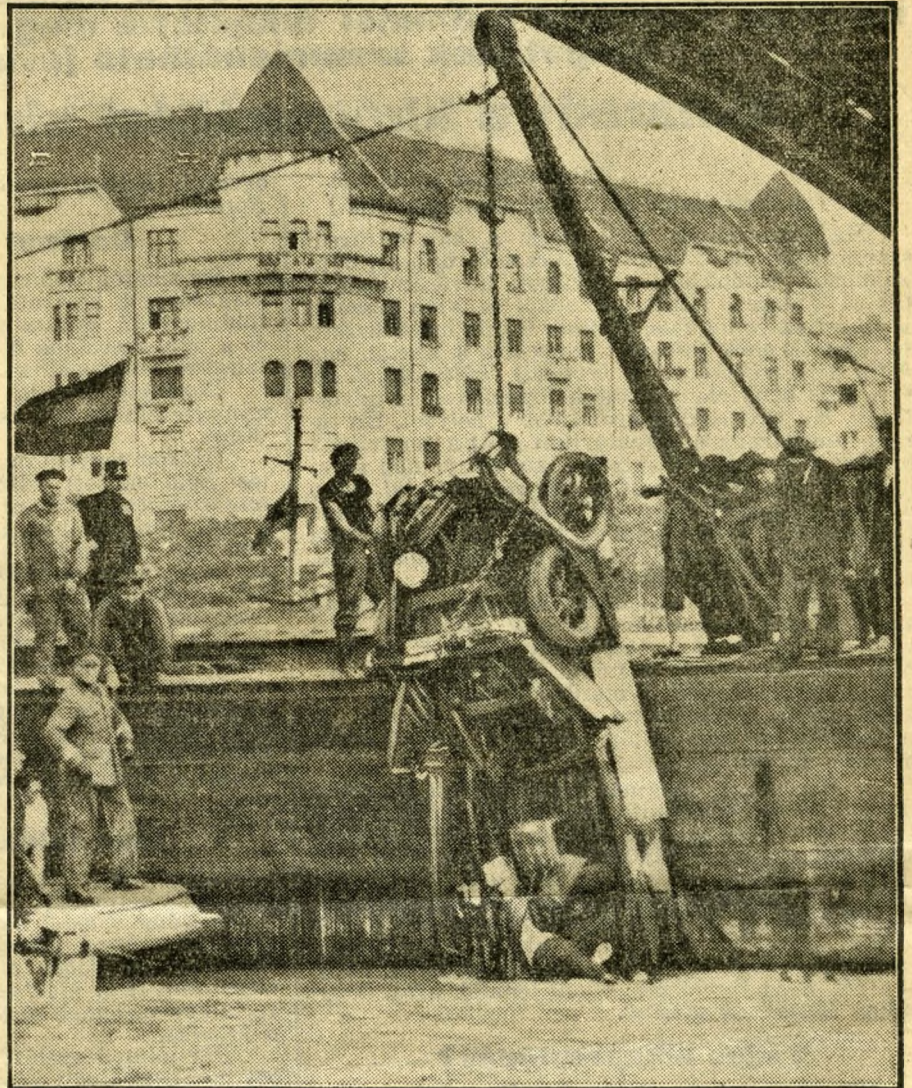
Hajnali 5 óra után néhány perccel kezdtek dolgozni megint a Margithíd alatt a folyamórség propellerjei, a Jolán, a Vera és a bűvárhajó, a Juliska. Ott állt az ST. 9. vontatógőzös, a 746-os uszály, rajta az emelődaru, a bűvárhajón a bűvár és mialatt szombaton is ezrek és ezrek figyelték a mentőexpedíció munkálatait a partokról, a folyamórség elkezdett dolgozni. Hat óra lehetett, amikor a Jolán fedélzetéről a mélységbe lebocsátott mérő-
léc kitapogatta a Dunába zuhant autótaxi valószínű helyét. Ujra kifeszítették a két propeller között a sodronykötelet és kötélre fogták az autót. Ezután a propellereket lerögzítették vasmacskákkal a Duna fenekéhez, majd Pötze László bűvár leszállt a Duna fenekére, hogy az iszapos mélységben kitapogassa az autót.

Negyedórásig dolgozott a mélyben a bűvár, de hiába, hiába próbált a mellére erősített reflektorral tájékozódni, nem talált semmit. Féltilkor újra leengedték a Juliska fedélzetéről és amikor visszajött: jelentette, hogy sikerült kitapogatnia az autó kerekeit. Ebben a pillanatban tudták csak bizonyosan a kutatás vezetői, hogy csakugyan jó helyen folyik a munka, a vízbe zuhant autó fölött állnak a hajók. Ezután még kétszer szállt le a mélybe a bűvár, majd amikor 11 óra 5 perckor megint alámerült, már magával vitte az emelődaru láncait és negyedórás víz alatti munkával a láncokat ráhurkolta az autó kerekeire és amikor feljött a fedélzetre, közölte a folyamórókkal, hogy meg lehet kezdeni az autó kiemelését.

A daru kiemeli az autórönsöt

Az emelődaru láncának forgókorongját folyamórók ragadják meg, lassan forgatják. A lánc megfeszül. Ezrek és ezrek állnak a hídon, a partokon és figyelik az izgalmas munkát. A hajók mellett ott eikázik a Körös és a Rakovszky Iván rendőri motorcsónak, hátha szükség van rájuk, hátha holttestek vannak a kocsiban és azokat nekik kell kicsákyázni a vízből. Féltilzenkettő van, amikor a daru lánc néhány centiméterre kiemeli a vízből az autót. Először csak a két lámpát le-

het látni, azután a lökhárító, majd a rendszám-tábla tűnik fel, fekete alapon fehér betűkkel a halálautó száma: BO. 687. Percek múlva az egész kocsi a levegőben függ. Borzalmas látvány. Röns az egész. A karosszériának a teteje hiányzik, elvitte a Duna sebes sodra, az egyik ajtó sincs sehol, nincs akkumulátor, a taxióra piros zászlója félrecesapva: utasok is voltak? A pótülés áll, mintha valaki ült volna rajta. Hol a sofőr? Az uszályhajón felkiált valaki:
— Egy holttest van itt!...

A halálautót kiemelik a Dunából. Az emelkedő kocsi alsó részén fekszik Taska János sofőr holtteste

Halott sofőr az autóban

Tényleg, az autó hátsó ülésén ott a sofőr. Kintől eltorzult az arca, két keze görcsösen szorít nem létező kormánykereket, tépett vászondarabok, rongyok és törött deszkák gomolygában ül a szerencsétlen Taska János. A Körös síklik a kiemelt autó mellé, a rendőrök felállnak a motorcsónakban, csákyák és kötelek segítségével meghurkolják a halottat, átemelik a motorcsónakba és viszik a motoros mentőállomásra a parthoz. Először egy cölöphöz kötik ki, úgyhogy a test alsó része még bent marad a vízben, de miután a taxit már az uszályhajóra emelték, a rendőri bizottság a partra vonul, hogy megtörténjék a halottszemle. A sofőr jobbkezén jegygyűrű, fekete nadrág, magasszárú cipő van rajta, kiskabátjának gallérja a feje fölé húzódott, két inge is a fejére csapódott. Néhány perc múlva már ott van a parton Zimmermann Tamás, a taxi tulajdonosa és Zöldi Nándor, a kéktaxi-ipartestület alelnöke. Mind a ketten szomorúan ismerik fel a halottban Taska Jánost. Átkutatják a holttestet, itt van az órája, amely 5 óra 20 perckor állt meg, — ekkor történt a katasztrófa — itt van a jegyzetkönyve, zsebkendője, zsebkése, nadrágzsebében 20 fillér, de hiányzik a sofőrigazolványa, hiányzik a pénze. Ezt elvitte a víz...

Nem volt utas

Az uszályhajón közben folyik a munka, hogy megállapítsák: volt-e utasa a halálautónak vagy sem. Néhány pernyi vizsgálódás után megállapították, hogy az autóban egyedül a sofőr ült. A taxióra piros »szabad« táblájának rúdja elgörbült ugyan, de szabadot jelzett, így tehát nem volt utas a kocsiban. Nem is mutatott semmiféle díj-szabást az óramérő. A halottszemle után Taska János holttestét a törvényszéki orvostani intézetbe szállították.